

[Tholstrup.]

kelig beskyttelse for den industri, som ikke gennem modernisering og rationalisering har rustet sig til den kommende konkurrence? Er det regeringens nu igangsatte inflationspolitik, som fik det ærede medlem hr. H. C. Hansen til i går forsigtigt at spørge om de politiske konsekvenser ved afstemningen om kaffe- og sukkerrationeringens ophævelse? Baggrunden for at det ærede medlem hr. H. C. Hansen ikke ville risikere politiske konsekvenser, er vel den, at regeringen lige netop har igangsat den politik, som det ærede medlem selv er talsmand for — jeg sigter til de 300 mill. kr., der skal udpumpes. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen var kun stærkt oppositionel i den periode, da regeringen søgte gennem kreditstramning at opnå balance, men i den senere tid er denne følelse blevet noget svækket hos det ærede medlem. At denne kreditstramning gik over gevind, er så en anden sag, men nu har regeringen sadlet fuldstændigt om og er gået ind for den samme inflationspolitik som socialdemokratiet — dog forstod jeg på det ærede medlem, at han ikke var helt tilfreds; det var ikke nær nok —, men som jeg sagde før: det tager sin tid, inden det virker; det ærede medlem må have tålmodighed, det skal nok komme. De 300 mill. kr. fylder dog godt, og de bliver hentetovre i nationalbankens seddeltrykkeri, så det er lige en regering efter det ærede medlem hr. H. C. Hansens smag.

Jeg sagde før om det billige næringsmiddel, sukker, at vi ikke i går fik at vide, hvorledes regeringen var kommet til det øgede forbrug på 40 mill. kg, som det ville koste at frigive sukkeret. Det viser sig, at en del af det forbrug, som før lå hos private, er gået over til industrien, fordi folk må købe dyrt syltetøj og marmelade, da de ikke selv kan sylte deres frugt. Vi henviser til, at der kun er 5 måneder til ny sukkerhøst, vi henviser til, at der er en reserve foruden de 3 000 t på 9 000 t, så det er højst sandsynligt, at vi ikke engang får brug for de 25 øre pr. individ, der var tale om i går, men at man kan frigive sukkeret uden at importere så meget som eet kilo blot ved at bruge denne reserve på 12 000 t, indtil ny sukkerhøst kommer frem.

Jeg vil bede den højtærede handelsminister om her i dag, da det i højeste grad vedrører vareforsyningsloven, at fortælle, med hvilken begrundelse man er glad for at skulle frigive kaffen om et par måneder, der tales om 1. maj, når man har fået lager nok, et projekt, der af pessimister regnes at ville koste 80 mill. kr., medens

endog partier, som ville give tilslutning til at frigive kaffen, viger tilbage for at give sukkeret fri. Hvorfor er man så villigt indstillet overfor frigivelse af kaffen? Er kaffens frigivelse virkelig så meget mere opportunt? Mener man, at sukkeret er noget, som folk ikke rigtig lægger mærke til? Jeg finder, at en forklaring herpå er i højeste grad påkrævet.

Det kan herefter fastslås, at man med hensyn til planøkonomi og tvangsdirigeret erhvervsliv er på nøjagtig samme stade, som vi var på under den socialdemokratiske regering. Der er altså ingen forskel. Retsforbundet mener, at en frigørelse af handelen vil forbedre bytteforholdet med udlandet med adskillige hundrede millioner kroner, som tidligere erfaringer har vist, og altså give os en bedre betaling for vor eksport. Vi kan derfor ikke deltage i den tvangsdirigering, som loven tager sigte på.

Jeg vil gerne knytte et par enkelte bemærkninger til de tidligere ærede ordføreres udtalelser. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen sagde om forhandlingerne i Paris, om fælleslisten, at han håbede, regeringen ville være forsigtig. Jeg håber, at regeringen i størst mulig udstrækning gennemfører liberalisering, fordi det så afgjort er i Danmarks interesse at få liberaliseret så meget som muligt, og at den ikke lytter for meget til det ærede medlem, som vil udpumpe øgede midler til skade for lønmodtagere og rentemodtagere i den hensigt at øge aktiviteten. Det er påskuddet, men der findes ikke noget som helst bevis for, at aktiviteten vil blive øget ved inflationsmidler. Hvis man vil have øget aktivitet, er der en vej, der er bedre, og det er at finde frem til besparelser, så vi kan få skattelettelse, og det er vi i hvert fald mere end villige til at medvirke til.

Det ærede medlem hr. Anker Lau sagde ikke meget om de 300 mill. kr., som den nuværende regering pumper ud, og alligevel gik det ærede medlem imod inflationspolitik. Lad os glæde os, sagde det ærede medlem, men lad os lade være med at sætte inflation i gang igen. Det var rart, om det ærede medlem kunne have lidt mere indflydelse på sin egen regering.

Det ærede medlem hr. Weikops sandfærdige historie om tekstilvarerne skulle han holde sin egen regering for øje. Det er meget godt, at det ærede medlem læser en så udmærket artikel i „Social-Demokraten“, men hvad hjælper det, når regeringen, som skal styre og bestemme, ikke læser den og det ærede medlem hr. Weikop ikke engang viser den til regeringen. Det ærede